

254/2004 Sb.

ZÁKON

ze dne 13. dubna 2004

o omezení plateb v hotovosti a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

Změna: 303/2008 Sb.

Změna: 281/2009 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKON O OMEZENÍ PLATEB V HOTOVOSTI

§ 1

Účel zákona

Tento zákon určuje, kdy jsou fyzické i právnické osoby (dále jen "osoby") povinny provést platbu bezhotovostně prostřednictvím banky nebo pobočky zahraniční banky, nebo spořitelního a úvěrního družstva, nebo provozovatele poštovních služeb formou poštovního poukazu na účet banky (dále jen "peněžní ústav"), a upravuje kontrolu dodržování této povinnosti.

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) bezhotovostní platbou platba provedená bezhotovostním převodem peněžních prostředků na území České republiky prostřednictvím peněžního ústavu v české nebo cizí měně a bezhotovostním převodem peněžních prostředků prostřednictvím peněžního ústavu v české nebo cizí měně z území České republiky na území jiného státu,

b) poskytovatelem platby ten, kdo platbou uhrazuje závazek.

(2) Za platbu se pro účely tohoto zákona nepovažuje vklad peněžních prostředků v hotovosti na vlastní účet nebo na cizí účet u peněžního ústavu, nebo jejich výběr.

(3) Za platbu v hotovosti se považuje i platba vysoce hodnotnými komoditami, jako jsou například drahé kovy nebo drahé kameny.

Bezhotovostní platby

§ 3

(1) Povinnost provést platbu bezhotovostně se vztahuje na platby prováděné

a) navzájem mezi osobami s místem trvalého pobytu, místem pobytu nebo sídlem na území České republiky, pobočkami nebo organizačními složkami zahraničních osob zřízenými na území České republiky, nebo

b) osobami s místem trvalého pobytu, místem pobytu nebo sídlem na území České republiky, pobočkami nebo organizačními složkami zahraničních osob zřízenými na území České republiky ve prospěch osob s místem pobytu nebo sídlem v zahraničí; přesahuje-li výše těchto plateb částku stanovenou tímto zákonem.

(2) Povinnost podle odstavce 1 se nevztahuje na

a) platby daní, poplatků, cla, záloh na tyto platby, odvodů za porušení rozpočtové kázně a na jiné druhy plateb uskutečňované podle daňového řádu nebo podle celního zákona, pokud tyto zákony nestanoví jinak,

b) povinné platby vyplývající z pracovněprávních vztahů,

c) platby důchodů z důchodového pojištění, včetně jednorázových doplatků a výplat náhrad z penzijních fondů,

d) platby prováděné v době krizového stavu vyhlášeného podle zvláštního právního předpisu,¹⁾

e) platby určené k úschově peněz notářem,

f) platby pojistného a výplat pojistného plnění ze soukromého pojištění.

§ 4

(1) Poskytovatel platby, jejíž výše překračuje částku 15 000 EUR (dále jen "limit") je povinen provést platbu bezhotovostně; to neplatí, jde-li o platbu, která musí být podle zvláštního právního předpisu²⁾ provedena v hotovosti.

(2) Platba v české nebo jakékoliv cizí měně se pro účely tohoto zákona přepočte na měnu EURo směnným kursem devizového trhu vyhlášeným Českou národní bankou a platným ke dni provedení platby.

(3) Do limitu se započítávají všechny platby v české i cizí měně, provedené tímž poskytovatelem platby témuž příjemci platby v průběhu jednoho kalendářního dne.

(4) Překračuje-li platba limit, je příjemce platby povinen na vyzvu poskytovatele platby sdělit bez zbytečného odkladu číslo účtu u peněžního ústavu, na který má být platba poukázána.

Správní delikty

§ 5

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost provést platbu bezhotovostně, ačkoli jí tuto povinnost ukládá tento zákon.

(2) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že přijme hotovostní platbu, která byla provedena v rozporu s tímto zákonem.

(3) Za přestupek podle odstavců 1 a 2 lze uložit pokutu do 500 000 Kč.

§ 6

(1) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že poruší povinnost provést platbu bezhotovostně, ačkoli jí tuto povinnost ukládá tento zákon.

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že přijme hotovostní platbu, která byla provedena v rozporu s tímto zákonem.

(3) Za správní delikt podle odstavců 1 a 2 lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč.

§ 6a

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výše pokuty právnícké osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnícké osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahlásil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby⁵⁾ nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnícké osoby.

(5) Správní delikty podle tohoto zákona zjišťují při své činnosti územní finanční orgány³⁾ a celní orgány⁴⁾.

(6) Pokuty ukládá, vybírá a vymáhá správní orgán, který při své činnosti zjistil porušení povinnosti podle tohoto zákona.

(7) Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.

§ 7

Přechodné ustanovení

Bylo-li sjednáno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona splnění závazku platbou v hotovosti, lze provést platbu v hotovosti převyšující limit uvedený v § 4 nejdéle do jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

zrušena

§ 8

zrušen

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 9

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl.XII zákona č. 303/2008 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení, která nebyla pravomocně skončena před účinností tohoto zákona, se dokončí podle dosavadní právní úpravy.

1) Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

2) Například zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.

3) Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

4) Zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

5) § 2 odst. 2 obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.